Masonluğa Karşıt Girişimler Üzerine Kategorik Bir Analiz

Özgün metin: **Burhan Kadir Nak**
Düzenleyen: **Murat Özgen Ayfer**

2010 yılında Londra'da Canonbury Masonic Research Center (CMRC) tarafından düzenlenmiş Masonluğa karşıtlık konferansının tanıtım posteri

Bu çalışma, özgün olarak, 2003 yılında Mason Dergisi'nin 126. sayısında **"Anti-Masonik Girişimler"** başlığı altında yayımlanmıştır. Burada, yeniden gözden geçirilmiş, gerekli düzeltmeler yapılmış ve bazı notlar ile görseller eklenmiştir.

Masonluğa karşıt, bir diğer deyişle antimasonik girişimler, hiç kuşkusuz, birçok kitapta ve makalede konu edilmiştir. Bu çalışmanın farkı ise, bir kategorik analiz yapılmış olmasıdır.

Dünyada ve ülkemizde olumlu ve saygın itibarının yanı sıra haksız yere ve boşuna ürkülen, endişeyle bakılan ve korkulan bir olgudur Masonluk…

Oysa Masonluk, ne kötü ve karanlık bir amaca hizmet etmekte, ne de gizli işler çevirmektedir. Ezoterik yapısının yanında, Spekülatif Masonluğun varlığını sürdürdüğü geçmiş dönemlerde, özellikle felsefi yapısı nedeniyle çağın yönetim ve güç odaklarının anlayışlarıyla çatışması, Masonluğun ve masonların görünür olmamaları sonucunu getirmiştir.

Bu kapalılık ve sürekli aleyhte girişimler, doğal olarak Masonluk ve masonlar hakkında özgürce araştırma yapmayanlar için yanlış izlenimlerin oluşmasına yol açmıştır. Masonların kendilerini anlatmaktaki çekinceleri ve tutumları da bu izlenimin doğruluğunu kanıtlarcasına, Masonluk aleyhtarlarınca kullanılmıştır.

Öte yanda bu aktarım çekincesi ve sessizliğin aşıldığı anlarda dahi Masonluk saptırılmaktan ve açıklamalarının amacı dışında kullanılmasından kurtulamamıştır.

Masonluk, yapısı itibarıyla hep polemiklerden kaçınmış, cevap vermeyi karşı tarafı muhatap kabul etmek olarak görmüştür. Bu sayede de gereksiz yıpranmalardan uzak kalmış, dengesini ve tutarlılığını muhafaza etmiştir. Ancak hakkındaki soru işaretlerini de yok edememiştir.

Masonluğa karşı çıkanları genel olarak 4 ana gruba koymak mümkündür:

1) Dinsel bağnazlar
2) Komplo teoricileri
3) Nefret grupları
4) Kişisel çıkarlarına hizmet edenler

Dinsel bağnazlar, kendi dinsel inançlarını, Masonluk ve masonların şeytan olduklarına ve insanları din ve tanrıdan uzaklaştırdıklarına inandırmak için kullanır.

Komplo teoricileri dünyayı sardığına inandıkları komplo ağı içinde masonların yer aldıklarına ve hatta komploları yönettiklerine inanır. Bazılarına göre ise tüm masonlar değil sadece yüksek derecelerdeki masonlar bu tip işlere dahildir.

Kişisel çıkarlarına hizmet edenler ise Masonluğa karşı olmayı ya para veya ilgi toplama fırsatı olarak kullanır veya kıskançlık ve kin güttükleri için antimasonik girişimlerde bulunurlar.

Bu gruplar birbirlerinden çok net bir şekilde ayırt edilemeyebilir. Örneğin dinsel açıdan bağnaz görünen kişi veya gruplar aslında dini duygu ve düşünceleri tamamen kendi maddi çıkarları doğrultusunda kullanıyordur.

Antimasonik girişimlerin nedenlerini şöyle gruplayabiliriz:

1) Din ya da inanç kaynaklı nedenler
    a. Dinsizlik, dine karşı olma ya da inançsızlık
    b. Masonluk dini ya da Masonluğun başlı başına bir din sayılması
    c. Masonluk = Yahudilik
    d. Siyonizm (20. yüzyıldan günümüze bilenen anlamında)
    e. Şeytana tapınma
2) Siyasi nedenler
    a. Başka güçlere hizmet
    b. Yönetimi ele geçirme
    c. Komünizm ya da benimsenmeyen bir diğer doktrin
    d. Ulusallık ya da ulusal değerlene karşıt bir enternasyonalizm
3) Gizliliğinden ya da öyle sayılışından kaynaklanan nedenler
    a. Gizli örgüt
    b. Tarikat
4) Sosyal nedenler
    a. Sınıf ayırımı
    b. Irk ayırımı
    c. Cinsiyet ayırımı
    d. Dayanışma ve çıkar
5) Kişisel ya da çıkar ilişkili nedenler

1. DİN KAYNAKLI NEDENLER

Din kaynaklı antimasonik girişimler, Hıristiyanlıktaki Katolik mezhebinin 18. ve 19. yüzyıllarda sarsılmaya başlayan otoritesini ve gücünü koruma odaklı hareketlerinin sonucudur; özellikle Roma Katolik ve Doğu Ortodoks kiliseleri geleneksel olarak Masonluğu suçlamış ve karşı çıkmışlardır.

Ancak bundan önce, günümüzde Spekülatif Masonluk olarak da anılan Çağdaş Masonluğun daha ilk kurulduğu sıralarda düzenlenen temel yasasının kapsamında, o günlerin anlayışına göre hayli aşırı toleranslı sayılabilecek bir tutum benimsenmesi üzerine de, bunun giderilmesi bakımından özellikle İngiltere'de birtakım girişimler görülmüştür.

16. yüzyılda kurulmuş bir Katolik tarikatının üyeleri olan Cizvitlerin 18. yüzyılda Masonluğa cephe almasıyla dinsel kaynaklı antimasonik girişimler, organize bir biçimde başlamış oldu.

Protestanlığın ve İngiltere'deki Anglikan mezhebinin yaygınlaşmalarını önlemeye çalışmakla uğraşan Cizvitler, bu girişimleriyle, pek doğal olarak, Roma Katolik Kilisesi tarafından önceleri gizlice, sonrasında da açıkça desteklendi.

Roma Katolik Kilisesi Masonluğu bir din, Katolik dininin düşmanı ve insanlığı inanç yolundan çıkarmak üzere uğraşan gizli bir organizasyon olarak görüyordu. Bu sebeple 1738 yılında Papa XII. Clementhus tarafından yayınlanan ünlü "IN EMINENTI" adlı buyruğuyla Masonluğu ve masonları aforoz etti.

Roma Katolik Kilisesi'nin bu aforozu 20. yüzyıla kadar birçok papa tarafından yinelendi. 1884'te yayınlanan "HUMANUM GENUS", Masonluğu hedef alan son buyruk olmasına rağmen Roma Katolik Kilisesi'nin Masonluğu hedef alan aforozu bugün bile, -kuramsal olsa dahi- geçerliliğini korumaktadır.

HUMANUM GENUS, yalnız Masonluğa değil, o çağda geçerli olan siyasi düşüncelere ve akımlara da cephe aldığından ilgi çekicidir. Ayrıca, daha önceki papa bildirgelerinden çok daha etkili olduğu için, 20. yüzyılda antimasonik girişimlerde bulunanlara temel kaynakça olmuştur.

Bu buyrukta, masonların şeytanın hükümdarlığında tanrısal kanunlara uymayıp Tanrı'nın varlığıyla mücadele ettiklerinden, masonların Hıristiyanlığa ve devlete karşı olduğundan, Hıristiyanlığın gereği olan her türlü sosyal ve dini disiplini tamamen yıkarak kendi kurallarını oturtmak istediklerinden, kiliseye saldırmak, papayı devlet kudretinden mahrum etmek ve Papalığı yok etmek peşinde olduklarından, Hıristiyanlığı diğer dinlerle eş tutup, dini fikirlere hiç yer vermeyen bir ahlâk sistemini gençliğe aşıladıklarından, insanların eşit ve bütün gücün devletin değil halkın elinde olmasını savunduklarından ve bütün bunların yanlışlığından, tehlikeli sonuçlarından bahsedilir ve inanç sahibi olanlar Masonluğa karşı mücadeleye çağırılır.

Osmanlı'da ve Türkiye'de de din kaynaklı antimasonik girişimlerin ilginç yönü, Roma Katolik Kilisesi'nin aforoz buyruklarında yer alan bütün suçlamalara hemen hemen yer vermiş olmasıdır.

1.1 Dinsizlik, Dine Karşı Olma

Dogma ve teoloji alanlarına müdahale etmeyen Masonluk, inanç özgürlüğünü savunur. Ancak bu dinsizlik demek değildir. Öte yanda dinsizlikte yerilecek ya da tepki gösterilecek bir konu değildir (Tutucu Masonluk bir dinsel inancın benimsenmesini zorunlu tuttuğu için bu noktada Liberal Masonluk ile farklılık gösterir). Bu demektir ki, kişi kendi inanç ve düşünce sistemi içerisinde istediği tercihi yapabilir; bu kişiye özel bir haktır, yaptırımları ve sonuçları itibarıyla da o kişiden başkasını ilgilendirmez.

Masonluk bir "kardeşlik" kuruluşudur. Çatısı altında, dini görüşleri ne olursa olsun tüm kardeşler birbirlerini eşit tutar ve inançlarından dolayı da kardeşler arasında ayırım yapmaz. Din ve inanç konusu da asla tartışılmaz. Ancak bu yasaklama kesinlikle *"Masonlukta dinsel inanç yasaktır"* anlamına gelmez. İşte bu vicdani özgürlük ve tolerans, kendi dinlerini tek ve en büyük din olarak algılayıp, her ne olursa olsun yaymak ve insanlığı, zavallı ruhları kurtarmak için uğraş veren yobaz ve bağnazların düşünce sistemleri ile çelişir.

Öte yanda Masonluğun dogmaları kabul etmeyişi ve masonların bilimin ışığında akıl ve mantık ile açıklanabilir sonuçlar araması da teist dinlerin dogmalarına ters düşmektedir.

Masonluk ruhun kurtuluşu ile ilgilenmez Teolojisi ve tapınma ritüelleri yoktur. Dolayısıyla ne bir din ne de dinin yerini tutabilecek bir olgudur. Herhangi bir dine rakip olmadığı gibi bir dine veya dinsizliğe de eğilim göstermez ve bu konuda tavır almaz. Yobaz ve bağnazlarca, bu kabul edilecek bir şey değildir. Şöyle denir: "Masonların da herkes gibi bir dini olmalıdır ve bu din, sadece ve sadece onların dini olmalıdır. Masonlar her dini, mezhebi veya dinsizliği eşit kabul ettiğine göre, masonlar dinsizdir ve bu sebeple dine de karşıdır."

1.2 Masonluk Dini

Özellikle din yobazları ve bağnazlarına göre Masonluk özel bir dindir. Çünkü

- Masonlar Tanrı yerine Evrenin Ulu Mimarı'nı tek ve yüce varlık olarak görür.
- Hiram Abif öldükten sonra tekrar dirilmiştir (İsa gibi).
- Masonlar liderlerine "Worshipful Master", Saygıdeğer Üstat (Üstad-ı Muhterem) der.
- Masonlar mabetlerde toplanır.
- Masonluk bir tarikattır.
- Masonluğa girecekler bir çeşit vaftiz merasiminden geçer.
- Masonlar yeminlerini bozarlar ise kanlı bir şekilde cezalandırılır.

Şimdi bu savları teker teker inceleyelim:

Tutucu (Geleneksel) Masonlukta bir masonun belirli bir Tanrı inancı ve anlayışını benimsemesi zorunludur. Liberal Masonlukta ise böyle bir zorunluluk yoktur. Bu, Liberal Masonluğun "tanrısız-tanrıtanımaz" olduğu anlamına gelmez çünkü ritüellerinde Tanrı ya da eşanlamlı bir sözcüğe yer verilmeyişinin nedeni, dinlerin Tanrı kavramı için çizdiği sınırlar ve belirlediği kalıpların aşılarak Tanrı kavramının yüceltilmesi gerekliliği düşünüldüğü içindir.

Bu ayrılık, Evrenin Ulu Mimarı (EUM) kavramının anlamı noktasında da farklılık yaratır.

EUM, Gelenekçi Masonluk anlayışında doğrudan Tanrı kavramının karşılığı olarak kullanılan simgesel bir terimdir. Çünkü Gelenekçi Masonlukta Tanrı sözcüğü doğrudan kullanılmaz. Tutucu Masonluk anlayışında ise EUM kavramı daha daraltılmış ve belirgin bir anlamla teist dinlerin inançlarında tanımlı Tanrı'nın, tek ve yüce varlığın, karşılığı olarak kullanılmaktadır.

Liberal Masonluk anlayışında ise farklı inançları olan kimselerin "Tanrı" kavramını benimseyişlerinin de farklı olabileceğinden yola çıkılarak, EUM kavramı, "Tanrı" kavramıyla özdeşleştirilmesine engel olmaksızın, her bireyin kendi vicdan özgürlüğü ile tanımlayacağı bir yüce ilke olarak nitelendirilir. **SONUÇTA "EUM", TAPINILAN 'İNANILAN BAŞKA BİR TANRI DEĞİLDİR.**

Masonlukta, öğretimin aktarılmasında sıklıkla özdeyişlerin yanı sıra simgeler (semboller) ve alegorik öyküler kullanılır.

Masonluğun üçüncü derecesinin merkezî karakteri olan Hiram Abif'in öldükten sonra tekrar dirildiği ve bu şekliyle de İsa'nın yerine geçerek Masonluğun dini tabiatını ispatladığı öne sürülür. Hiram Abif ve İsa, ikisi de öldürüldüğü için, bu anlamda benzer karakterlerdir ama o kadar... Hıristiyan inanışına göre İsa gömüldükten üç gün sonra insanlığı kurtarmak üzere dirilmiştir. Hiram Abif ise öldükten sonra dirilmemiştir. Alegorik anlatım uyarınca, vücudu iki kez topraktan kaldırıldıktan sonra son olarak Süleyman Mabedi'ne (Sanctum Sanctorum) gömülmüştür. Hatta ritüellerde çürüyen vücuttan çok net olarak bahsedilmektedir. **SONUÇTA HIRAM ABİF ÖLDÜKTEN SONRA DİRİLMEMİŞTİR.**

Süleyman Mabedi, gerçekte var olmuş olmasa da olmasa da tarih boyunca inşaatçı masonlar tarafından örnek alınması gereken "ideal yapı" olarak benimsenmiştir. Bu da Çağdaş Masonluğa simgesel anlam içermek üzere yansımıştır. Bu konuya daha sonra tekrar değinilecek.

Hıristiyan inanışına göre "Worshipful Master" olarak adlandırılacak biri varsa o sadece İsa'dır. Halbuki "worshipful", 18. yüzyıl İngilizcesinde yani Masonluğun şimdiki şeklinin ilk organize edildiği zamanlarda, "saygıdeğer" ve "onursal" anlamında kullanılan bir terimdi. İngiltere'de halen bugün kimi üst düzey hükümet pozisyonları için bir saygı unvanı olarak kullanılmaktadır. Diğer dillerde Masonluktaki bu görev unvanı terimin karşılığı hep "saygıdeğer" anlamındadır. Sorun bir tek İngilizce masonik terminolojiden çıkarılmaktadır.

Öte yanda "worshipful", tapınılası veya tapınılacak anlamına da gelebilir. Ancak antimasonik görüşte olanların referans aldıkları tanım bu olsa da Masonluktaki yerini bu tanımlamadan almamıştır. "Master" terimi ise yüzyıllardır pek çok organizasyon tarafından bin grubun liderini tanımlamak için kullanılagelmiştir. **SONUÇTA KELİMELERİN GENEL KULLANIMI DIŞINDA ÖZEL BİR ANLAMI YOKTUR.**

Masonların toplandıkları yere "mabet" denilmesi burada yapılan çalışmaların insanlığın yararına oluşu ve bu yüzden kutsal sayılmasındandır. Masonluğun evrensel amacını özetleyen "insanlık mabedi"nin simgesi bütün dinlerde saygı ve övgüyle anılan Süleyman Mabedi'dir. Bu mabedin ünü, tek ve ulu Tanrı adına yapılmış ve bu Tanrı'yı benimseyen her dinin inanlılarına açık oluşundandır.

Masonluk vicdan özgürlüğü ile tüm dinsel inanç ve görüşleri bir çatı altında barış içinde topladığı ve localarında insanlık yararına çalışıldığı için, masonların toplandıkları yere "mabet" denmesi bu sembolik ilişkide yerini bulur. **SONUÇ: MASONLAR "MABET"TE TOPLANIR AMA ORADA TAPINMAZLAR.**

Görüldüğü gibi, Masonlukta "mabet" denilen yer de bir tür toplantı salonudur.

Masonluğun tarikat olup olmadığı tarikata verdiğimiz anlamla bağlantılıdır. Tarikat konusunu "Gizliliğinden Kaynaklanan Nedenler" başlığı altında inceleyeceğiz. Fakat **FELSEFESİ İTİBARIYLA MASONLUK DİNİ BİR TARİKAT DEĞİLDİR.**

Sıra geldi, Masonluğa karşı olanların "bir çeşit vaftiz merasimi" diyerek eleştirdikleri "aydınlanma" (inisiyasyon, tekris) törenine...

Vaftiz, Hıristiyan Kilisesi'nin adayları suyla Tanrı, Oğul ve Kutsal Ruh adına temizlediği, arındırdığı ve Hıristiyanlarca kutsal sayılan bir işlemdir. Masonluktaki "aydınlanma töreni" ise dinî hiç bir anlam taşımaz. Bir anlamıyla organizasyona katılımın onaylandığını belirten bir dizi olayın geçtiği süreci tanımlayan, bir diğer anlamıyla da ezoterik bir kuruluşta bireyin üyesi olduğu kuruluşun öğretilerini edinmesi, bilgiye erişilmesi yolunda aşamalardan geçmesi ve kendini hazırlayıp, olgunlaşarak yetkinleşme yolunda ilerlemesi demek olan "tekris ya da inisiyasyon"un bir parçasıdır. **SONUÇTA, MASON ADAYLARI VAFTİZ EDİLMEZ SADECE TEKRİS YOLUNDA AYDINLANIRLAR.**

Üç yüz yıla yakın geçmişi olan Masonluk, organizasyonunun ciddi ve farklı yapısını aktarmanın ve adayı etkilemenin çok önemli olduğu zamanlarda kurulmuştur. Bu nedenle yemin ettirilen adayın bu ciddiyet içerisinde davranmasını ve kapalılığın devamını temin etmek amacıyla, adaya eğer ettiği yemine uymaz ise kanlı bir şekilde cezalandırılacağı bildirilmekteydi. Ancak edilen yemine uyulmaması durumunda katlanılacağı belirtilen sonuçlar tamamen semboliktir. En önemlisi de adaya bu yemin (ant) metninin önceden okunup, benimseyip benimsemediğinin önceden sorulmasıdır. **SONUÇTA, MASONLAR SADECE SAĞLIK NEDENLERİ İLE KAN ALIR VE VERİR.**

Dahası dinde var olan özellikler Masonlukta yer almaz. Şöyle ki, Masonluğun teolojisi yoktur, kutsal kitabı yoktur, tapınma ritüelleri yoktur, kilise, sinagog veya camide olduğu gibi dini anlamda sembolleri yoktur, ruhun kurtarılması ile uğraşmaz, günah ve sevap ya da cennet ve cehennem tanımları yoktur, kutsallık yoktur. Özetle, Masonluk din değildir.

1.3 Masonluk = Yahudilik

Batı dünyasındaki en eski yaşayan din olan Yahudiliğin, monoteizmi yani tek Tanrı'ya inanışı öğreten ilk din olduğuna inanılır. Yahudi inanışına göre Tanrı (YHVH - Yahweh - Yehova) sevgisini ve ilgisini bütün insanlara dağıtıyorsa da Tanrı İsrail kavmi ile özel bir ilişki veya anlaşma içindedir. Yahudi inancının temel kaynağı İbranice yazılmış, Hıristiyanlarca "Old Testament" *(Eski Ahit)* diye adlandırılan Tevrat'tır. Peki tarihsel gelişim içerisinde Yahudi karşıtlığı ya da tepkileri nasıl vücut buldu?

Tanrı tarafından özellikle seçilmiş ve korunmuş bir kavim olduklarını iddia etmeleri, başka türlü tanımı olan bir Tanrı'ya ve dine tapınmayı kesinlikle reddetmeleri, kendilerine has özel dinî yasalara bağlılıkları, Yahudileri hep zora soktu. Öte yanda Hıristiyanlığın batıda hızla yayılması esnasında, Hıristiyanlar tarafından bütün Yahudiler Hz. İsa'yı çarmıha gererek öldürmekten sorumlu tutuldu. O zamanlar kurulu düzene tehdit oluşturacağı düşünülen İsa, Kudüs şehrinin Romalı valisi (Pontius Pilatus) tarafından, çağın cezalandırma metodu olarak, çarmıha gerdirilerek öldürülmüştü.

Bir Giotto di Bondone yapıtı

Kişi veya hayvanların şeytan ve kötü ruhlardan arındırılması olan şeytan çıkarma (exorcism), geleneksel Yahudilikte geniş yer kapsayan bir ritüel idi (Hastalık, uyumsuzluk ve ölümün nedeni sayılan şeytanı ve günahı atarak iyileşmek, İslâm ve Hıristiyanlıkta da yer almaktadır.) Yahudiler şeytanın ajanları, Hıristiyan çocukların katilleri olarak gösterildi.

1348'de Avrupa'yı kasıp kavuran salgın (Kara Ölüm) sonrasında, Yahudilerin bütün kuyuları zehirledikleri dedikodusu çıkartıldı. Ayrıca anti-semit nefret grupları, Yahudileri toplumda hiç hoş karşılanmayan tanımlamalarla bağdaştırdı. Hıristiyanların dinî inançları doğrultusunda borç alıp verme ile uğraşmalarının yasaklanmış olması ile bu boşluğu kullanan Yahudiler, ticarî başarı ve ekonomik güç sağlamıştı. Hıristiyanlar daha sonra başka adlar ve tanımlamalar bularak tekrar bu işe girseler de Yahudilerin edindikleri bilgi, deneyim ve elde ettikleri servet hep sorun oldu.

Masonluğun Yahudilikle bağlantısı savı ise özellikle anti-semit nefret grupları ve dinsel bağnazlarca temelde Hıristiyanlığın Yahudilik ile çatışması referans alınarak işlenir. Masonluğun gönye ve pergelinin pozisyonunun Yahudiliğin sembolü olan yıldızdan türetildiği Yahudilik ilişkisini açıklarken kullanılır. Yukarı ve aşağı bakan iki üçgenin üst üste gelmesiyle oluşan ve Davut'un Yıldızı ya da Süleyman'ın Mührü olarak bilinen bu sembolde üst ve alt çizgilerin kaldırılması ile gönye ve pergelin aldığı şekle erişilmektedir.

Bu figürün, farklı yaklaşımlarla yapılmış çeşitli anlamlandırılmaları vardır.

Antik anlamında ise, yukarı bakan üçgen kralın gücünü (veya insanı), diğeri ise azizin gücünü (veya Allah'ı) sembolize eder; ikisinin üst üste gelmesiyle de kutsal ve kralsı Mesih (veya iki öğenin birliği, eriyişi) sembolize edilir.

Bir diğer deyişle, bunun orijini Yahudi değildir; Davut'un Yıldızı olarak ikinci anlamını bulmuştur. Antik İbranice yazılmış dinî kitaplarda bile yoktur. 18. yüzyılda Yahudiliği sembolize etme ihtiyacıyla kullanılmaya başlanmıştır.

19. yüzyılda Siyonizm ile başlayan "kutsal topraklar"da bir bağımsız devlet kurma idealinin propagandaları doğrultusunda Fransa'da kurulan "Alliance Israélite Universelle" (Evrensel İsrail Birliği), çalışmaları çerçevesinde Masonluğu araç olarak kullandı. Hatta Masonluğun Yahudi toplumuna hizmet etmek üzere, bu ulusun yüzyıllarca önce yitirmiş olduğu hakları yeniden elde etmesi için kurulmuş olduğunu ileri sürdüler. Gerçek olmayan bu görüşü savunan ve kendince kanıtlayan yayınlar, Yahudi düşmanı olanların bir kısmını kandırmaya yetti ve Masonluğa da tavır almalarına yol açtı.

Spekülatif Masonluğun altyapısını oluşturma dönemlerinde hazırlanan ritüeller zaman ve gelişim içerisinde güncelleştirilmiş ve yeniden anlamlandırılmış olsa dahi temel taşlara hiçbir zaman dokunulmamıştır. Bunların bir kısmı da diğer pek çok çeşitli kaynak yanında, Yahudilikten ve Tevrat'tan alıntılarla, esintilerle bezenmiştir; Süleyman Mabedi, aslı Sümerlere dayanan Büyük Tufan Efsanesi ve Nuh'un hikayesi, kökeni Antik Mısır'a dayanan J (Jachin) ve B (Boaz) sütunları ve anlamları, Hiram Abif gibi… Ancak eğer bu tür benzerlikler yüzünden "Masonluk=xyz" mantığı ile hareket edilirse, Masonluğun hemen hemen her din, doktrin, tarikat, filozofik, bilimsel, ahlâkî ve sanatsal akım ve gelenekle ilgisi ve bağlantısı bulunur. Bu bile tek başına Masonluğun sadece tek bir akımla bağdaştırmasının anlamsız olduğunu göstermeye yeter. Ritüellerde yer alan bazı isim ve terimlerin İbranice kökenli olması, alegorik öykülerin bazılarının Tevrat'tan esinlenerek düzenlenmesi sebebiyle Yahudiliğin Masonluktaki etkileşimi inkâr edilemez. Ancak Masonluğun Yahudilik olduğu veya Yahudiliğin uydusu savı, temelde ülküsü evrensel olan Masonluğun ilkelerine aykırılığı sebebiyle yanlıştır.

1.4 Siyonizm

Her ne kadar 19. yüzyılda Theodor Herzl ve diğer gruplara mal edilse de Siyonizm, Babil Kralı Nabukadnezar'ın Kudüs'ü yıkıp Süleyman Mabedi'ni yakmasından sonra Yahudilerin gittiği Babil'in İ.Ö. 6.yüzyılda çöküşü ile başlayan "Diaspora"ya dayanır. Diaspora yani dağılma, bir gün Yahudilerin Siyon'a dönecekleri ve tekrar birleşecekleri fikriyle ortaya çıkmış ve gelişmiştir. Siyonizm de adını Siyon'dan almıştır. Siyon, hem Kudüs'ün bir bütün olarak hem de şehrin bölümleri için kullanılan, kutsal kitapta yer alan bir özlü terimdir. Siyon ayrıca Kudüs'ün kutsal mabet bölgesini ve bu cennetsel şehrin gelecek Mesih'le ilgili beklentisini belirtir.

Dünyaya dağılmış olan Yahudilerin kendi kutsal topraklarında bir araya gelmesi ve Yahudilerin yurdu olarak modern İsrail devletinin kurulması için doğan milliyetçi hareket olan Siyonizm, misyonunu zaten tamamlamıştır.

Siyonizm ilk kez, Herzl'in 1897'de İsviçre'de organize ettiği ilk Siyonist kongre ile dünya çapında etkin ve politik bir hareket haline dönüştü. Anti-semitler, komplo teoricileri ve Masonluk karşıtlarının Yahudilik ve Siyonizm'e karşı kullanmaya başladıkları ve halen referans alınan basılı yayınlar da bu kongrede hazırlandığı söylenen sözde protokollerdir.

"Protocols of the Elders of Zion" veya "The Protocols of Learned Elders Zion" *(Siyon İleri Gelenlerinin Protokolleri)* olarak adlandırılan ve aslının İbranice yazıldığı söylenen protokoller bu kongre boyunca yer alan (kimince 27) toplantının sözde tutanaklardır. Bizi ilgilendiren sav şudur: Kongrede Yahudiler ve masonlar Hıristiyan uygarlığını yok etmek ve ortak yönetim altında bir dünya hükümeti yaratmak üzere planlar yapmış ve anlaşmışlardır. Liberalizm ve Sosyalizm, Hıristiyan dünyasını çökertecek akımlar olarak saptanmış ve eğer bu yok etme planı işlemez ise Avrupa'daki bütün başkentlerin sabote edilmesi kararlaştırılmıştır. Tabii bu protokoller bir uydurmaca olup gerçekte yazılmadığı gibi "Elders of Zion" diye bir örgüt hiç kurulmamıştır.

Siyon Protokolleri ise başlı başına ve apayrı bir konu olup, aslında Siyonist kongrelerinin yapıldığı günlerden çok daha önce ve bambaşka kişilerce, bambaşka niyetlerle kaleme alınmış olduklarından, Siyon terimi üzerine kurulu fakat 19. yüzyıl sonunda bir öneri üzerine belirlenen Siyonizm kavramı ile (Almanca olarak Zionistische Weltorganization ile) bağlantısızdır.

Bu konuda 1903 yılında Rusça olarak yayımlanmış, sonra diğer birçok dile çevrilmiş bir kitap ortalığı allak bullak etmiş, birçok yanlış içermesinin yanı sıra kurgularla donatılmıştı.

1.5 Şeytana Tapma

Masonların şeytanla ilişkisi 1800'lerin sonlarına doğru, ABD'nde İskoç Riti'nin derecelerini organize eden Albert Pike'a atfedilmiş palavralarla başlıyor. Halkın inançlarını istismar ederek para kazanma yolunu seçen Leo Taxil takma adlı şarlatan tarafından üretilen uydurmalar gerçeğe o kadar yakın ve cazip tasarlanmıştı ki, Katolik Kilisesi bunları hemen sahiplenerek Masonluk aleyhine kullanmaktan çekinmedi. Leo Taxil'in 19 Nisan 1897'de düzenlenen bir konferanstaki itiraflarıyla Kilise'yi içine düşürdüğü durum ise tam bir kara mizah örneğidir.

[Leo Taxil macerası başlı başına bir konudur.]

Albert Pike, dinleri ve antik kültürlerin felsefelerini kendi bakış açısından anlatan filozofik **"Morals and Dogma"** adlı 1100 sayfalık bir kitap yazdı. Kitap ne Masonluk ne de İskoç Riti'nin Güney Masonik Jüridiksiyonu (Masonluktaki Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin 1801 yılında Charleston kentinde kurulmuş olan yönetsel örgütü) için bir manifesto niteliğinde olmamasına rağmen, anti-masonikler, büyük üstat olmayan Pike'ın ve eserinin günümüz Masonluğunda çok etkili olduğunda ısrarlıdır.

Orijinal basımı 1871 yılında yapılan "Morals and Dogma" adlı kitaptan Masonluk karşıtlarınca en çok kullanılan bölüm, Hıristiyanlarca şeytan olarak bilinen Lucifer ile ilgili olanıdır. Ona atfedilen *"Evet, Lucifer Masonluğun Tanrısıdır"* cümlesi, Leo Taxil'in daha sonraları bunları uydurduğunu yazılı olarak itiraf etmesine rağmen, hâlâ anti-masoniklerce kullanılmaktadır.

Albert Pike, neredeyse tümü Lucifer'e hayranlığı ile dolu kitabında gerçekte şeytandan mı bahsediyordu?

Latince bir isim olan ve Hıristiyanlarca şeytanın karşılığı olarak bilinen Lucifer, "sabahın oğlu" anlamına gelir. Roma astronomisinde de Sabah Yıldızı(na yani Venüs'e verilen isimdir. Daha Latincenin olmadığı zamanlarda İbranice yazılan "Eski Ahit"te yer almış olması mümkün değildir; hem de şeytan olarak, itaatsizliği nedeniyle kovulup cehennemin başı olan melek olarak… Lucifer'in İbranice yazılmış orijinal "Old Testament"da ve sadece Kral James versiyonunun 14. bölümünde görülen karşılığına bakınca ise, kovulan böyle bir meleğe değil, bir Babil kralına, Shahar'ın oğlu Helal'e rastlanır. Şeytandan ise hiç bahsedilmez. İbranice "Shahar'ın oğlu Helal" ise Latinceye çevrilince gündüz yıldızı veya tanın oğlu anlamına gelir. Bir diğer deyişle, İbranice sabah yıldızı veya Babil kralı, bir çeviri hatası/benzetme veya bilinçli bir eklemeyle hiç ilgisiz bir şekilde İncil'in Latince versiyonunda şeytana yani karanlıklar prensi Lucifer'e dönüşür.

Böylelikle Albert Pike'ın tamamen sabah yıldızını referans alıp, karanlığın antitezi yani aydınlık olarak kullandığı Lucifer, şeytan olarak algılandı. Halbuki Pike, Taxil'in uydurduğu *"Evet, Lucifer Masonluğun Tanrısıdır"* bölümüne referans olan yazdıklarında aslında "Aydınlık, ışık, eğitim Masonluğun yoludur" diyordu.

Lucifer'i antimasonik literatüre kazandıran Leo Taxil'in gerçek adi Gabriel Jogand-Pages, 1854'de Fransa'da doğmuş, iyi bir Hıristiyan, mason (!) ama daha sonra yanlış işlerinden dolayı Masonluktan çıkartılmış, intikamını da Albert Pike'a atfen uydurdukları ve yazdıklarıyla almış. Taxil'in bu muhteşem uydurması çok gizli bir masonik sözde düzeni "Palladium"u ortaya çıkarmakta… Sadece kendi hayalinin bir ürünü olan Palladium'da cinayet, şeytana tapınma gibi konular var. Lucifer'in yanında "Baphomet"i yani keçi kafalı şeytan figürünü de kullanmış.

Dikkat çekecek bir bağlantı, Masonlukta önemli yeri olan Tampliye Şövalyeleri'nin bir çeşit sakallı kafaya tapındıklarının söylenmesi… Tampliyeler (Tapınakçılar) için dinî açıdan önemli olduğu söylenen bu figür kimilerine göre John The Baptist (Vaftizci Yahya), kimilerine göre Hz. Muhammed'e ait bir imge, kimilerine göre de antik Baal dininden bir alıntı. Günümüzün bilinen Baphomet illüstrasyonu ise Tampliye Şövalyeleri ile yakından ilgilenmiş İsrailli Eliphas Lévi'ye ait... Lévi bu figürü 1855'de basılan "The Doctrine of High Magic" *(Yüksek Büyü Doktrini)* adlı kitabının kapak sayfasında kullanmış.

Masonlukla ilişkisi ise Leo Taxil'in 1800'lerin sonlarına doğru yazdığı kitabın kapağında arka fonda bir grup masonu Lévi'nin Baphomet figürü etrafında dans ederken resmetmesiyle kurulur.

Keçi genellikle şeytanı simgeleyen bir unsur olarak algılanıyor günümüzde… Ortaçağdan itibaren keçinin şeytan ve şeytanlıkla bağdaştırılması, Taxil sayesinde yerleşen masonların keçi başlı şeytana tapınmaları zırvası, sembolik anlamıyla Masonluktaki keçi, keçi konulu şakanın devam etmesi hatta masonların keçi sakal bıraktığı gibi yalan yanlış konular, masonların keçi ve dolayısıyla şeytanla ilişkisini ortaya koymak için kullanılmakta… Halbuki keçinin taşıdığı sembolik anlam Tanrı'ya ulaşma, dünya, doğanın üretkenliği, erkeksi güç ve dayanıklılıktır. Yunan mitolojisinde, Babilliler tarafından, antik alşimistler ve antik Keltler tarafından bu şekildeki sembolik anlamıyla kullanılagelmiştir.

Hıristiyan anti-masonikler tarafından şeytanla ilişkiyi göstermede kullanılan bir diğer sav da Kuzey Amerikalı masonların kurduğu ve Müslüman isim, simge ve terimleri kullanan Shrinerlerin kullandığı parlak kırmızı fes…

Kökeni öyle olsa da günümüzde Shrinerlerin taktığı fesin dergi biraz daha koyu olup, bunun üzerine hem örgütün amblemi hem ilgili birimin adı işlenir.

Hikayeye göre Müslüman fanatikler 8. yüzyılda Fas'ın Fez şehrini ele geçirip 50.000 Hıristiyanı katletmişti. Sokaklarda akan kanlara da Allah adına feslerini batırarak kırmızıya boyamışlardı.

Tarih ise şöyle anlatıyor: Fez şehri 8. yüzyılın sonlarına doğru yerli pagan halka karşı savaşı kazanan Sultan I. İdris tarafından kuruldu. Yerli halk İslam'ı kabul etti, şehirde Hıristiyanlar olsa bile tarihte adlarına rastlanmamaktadır. O zamanlar olmayan fesin kullanımı ise Sultan II. İdris'ten sonradır. Ünlü kırmızı rengi ise yapımı o tarihlerde sadece Faslılar tarafından bilinip gizli tutulan bir boyadan ileri gelir.

2. SİYASÎ NEDENLER

2.1 Başka Güçlere Hizmet

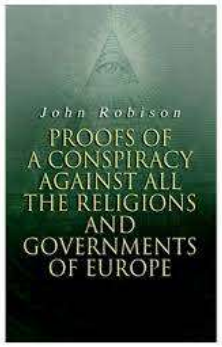
Masonluğun tüm dünyada var olması yani evrenselliği ve gizli (!) oluşu, karşıtlar için bulunmaz nimettir. Masonluğun gizliliği ve bu gizliliği sürdürebilmek için masonların ettikleri yemine sadık kalmamaları halinde kanlı bir şekilde cezalandırılacakları da pek tabii bu işin altında bir şeyler döndüğünün göstergesidir. Dünya liderlerinin çoğunun da mason olduğuna inanan anti-masoniklere göre, Masonluk ve mason örgütleri aslında açıkça belirtilen amaçlarının ardına gizlenerek başka güçlere hizmet için kurulmuştur. Onlara göre masonların tümü ne yazık ki tüm bu gerçeklerden habersizdir. Fakat zaten derece sisteminin olmasının gereği de budur. Dereceler arttıkça masonların önemi de artar ve Masonluğun gizli planlarındaki yerlerini almaya başlarlar.

Bambaşka amaçlar peşinde koşan Masonluk, gizlerinin ortaya çıkmaması için cinayet işlemekten de kaçınmaz. Bu suçlama, New Yorklu mason William Morgan'ın 1826'da esrarengiz bir şekilde ortadan kaybolması sonrasında ortaya çıkmıştır. Yüksek derece atölyelerinin çalışmalarına kabul edilmeyen Morgan, intikam almak için David Miller adlı bir gazeteciye birtakım bilgiler vererek antimasonik nitelikli bazı yayımların yapılmasını sağlamıştı. Sonraları bilinmeyen bir nedenle Miller'in matbaası yandı. William Morgan ise ortadan kayboldu. Bunun üzerine Miller matbaasını masonların kundakladığını ve Morgan'ı da öldürttüklerini ileri sürdü.

Bu suç dosyası kapatılmış değil. Ancak Masonlukla ilişkisi dahi kanıtlanmamış bu tek olay Masonlukta gizliliğin ne kadar önemli olduğunu anlatmakta hâlâ kullanılmaktadır.

[Masonik literatürde bolca yer tutmuş Morgan Olayı ve siyasî amaçla nasıl kullanıldığı da başlı başına bir inceleme konusudur.]

Avrupa'da Aydınlanma esnasında, Bavyeralı mason Adam Weishaupt aydınlanma ile gündeme gelen fikirleri 1775'te kurduğu Illuminati ritinde hayata geçirdi. Böylece okült felsefeye karşı aydınlanmanın rasyonel fikirleri masonik localara taşındı. İngiliz yazar John Robison, 1798'de yazdığı ***"Proofs of Conspiracy Against All the Religions and Governments of Europe"*** (*Avrupa'nın Tüm Dinlerine ve Hükümetlerine Karşı Komplo Kanıtları)* adlı kitabında ve ondan etkilenen Fransız yazar Abbe Augustin Barruel de kitaplarında Illuminati ile Weishaupt'u masonlar ve diğer gizli dernekleri, görünür grupları kullanarak gizli bir şekilde dünyayı ele geçirmeye çalışır gösterdiler. Robison ve Barruel'in kitapları sonraları da siyasî nedenli antimasonik girişimlerde referans olarak kullanılmaya devam edildi.

Osmanlı'da ise, Abdülhamit II hep tahttan indirilme endişesiyle yaşadı. Bu yüzden açık açık masonlara tavır almasa da anti-masonikleri desteklemekten geri kalmadı. II. Meşrutiyet'in ilan edilmesinden sonra hâlâ geçmişte yaşayan, değişimi kabul edemeyen kitle baskısını masonlara yöneltti. Onlara göre bu değişimi yurt dışından güdümlü, yabancı güçlere hizmet eden ve büyük Osmanlı İmparatorluğu'na karşı eylemler tasarlayan masonlar yapmıştı.

2.2 Yönetimi Ele Geçirme

Masonluğun kapalı oluşu, başka güçlere hizmet savının yanında yönetimi ele geçirme savında da çok yoğun kullanılmaktadır.

Bu başlık altında Bavyeralı mason Weishaupt'un Baron von Knigge ile birlikte kurduğu rit ile çalışan Illuminati örgütüne, faydası yanında Masonluğa verdiği zarar, topladıkları tepkiler, aydınlanma dönemindeki yerleri ve Yeni Dünya Düzeni diye bir kavramın ortaya çıkmasına sebep olması açısından tekrar değineceğiz. Profesör Weishaupt, Jean Jacques Rousseau gibi radikal Fransız filozofların düşünceleri, Mısır okültizmi, doğu inançları, mistik öğretiler ile Hıristiyan karşıtı Manicilik öğretilerinden etkilenip bunları birleştirmişti. Aydınlanmanın da ivmesiyle karşılıklı yardımlaşma, öğütler ve felsefi tartışmalar yoluyla erdemleri ve ahlâkı yükseltecek, dünyanın düzelmesi için gereken temeli atacak ve kötülüğün egemenliğine engel olacak bir örgüt tasarlayıp Illuminati'yi kurdu. Katolik Bavyera'da amaçlarına ulaşma olanağı bulamayacağını anlayan Weishaupt'un Masonluğu perde olarak kullandığı söylenir.

Illuminati örgütünün yaygınlaşmasında Masonluk değil ama masonlar da rol oynadı. Illuminati ritinin 4.,5.ve 6. dereceleri zaten Masonluğun ilk 3 derecesini içermekteydi. Illuminati örgütüne üye olmak için mason olmaya gerek yoktu ama üstat olmuş bir mason örgüte alınabilirdi.

Illuminati, hem devlet hem kilise baskısı altında yaşadığından gizliliğe aşırı önem veriyordu. Biraz önce bahsettiğimiz üzere Robison ve Barruel'in etkisiyle, Illuminati, masonlar ve diğer gizli derneklerin hareketleri tüm Avrupa hükümetlerine ve Hıristiyanlığa karşı komplo olarak görüldü. Gizlenen amaç önce Fransız Krallığı'nı sonra da Roma Katolik Kilisesi'ni yok etmek ve dünyayı ele geçirmekti. Ancak aydınlanma hareketi de zaten tüm monarşilere ve Kilise'ye saldırı olarak yansıtılıyor, Weishaupt gizli dernekler kanalıyla aydınlanma fikirlerini yaymaya çalışmakla suçlanıyordu. Bu arada Cizvitler de başından beri Masonlukla bağlantılı görüldüğü için Illuminati ile mücadelesine devam ediyordu.

Sonunda din adamlarının yoğun baskılarıyla örgüt kapatıldı. Üyelerinin büyük kısmı da tutuklandı. Illuminati'nin Masonluğa getirileri olsa dahi iç ve dış huzursuzluklar ve örgüte karşıt olanlarca Masonluğun Illuminati örgütüyle bağlantılı gösterilmesiyle Masonluk bundan zarar gördü ve olumsuz etkilendi.

Güney İtalya'da 19.yüzyıl başlarında kurulan Karbonari Masonluktan esinlenmiş ritüeller ile çalışan politik amaçlı gizli bir örgüttü. Özellikle Fransa'da ve İtalya'da etkinlikler gösteren Karbonari'nin amacı Bonapartist yönetimi devirmek ve ulusal özgürlükleri sağlamaktı.

Kimileri Masonluğu Karbonarilerin oluşturduğunu kimileri de Karbonari'nin Masonluğun bir kolu olduğunu ileri sürdüyse de bu görüşler yanlıştır. Ancak masonların Karbonari ile yakın ilişkiler içinde olduğu gerçeği ile Karbonari'nin siyasi hedefi bir araya getirilmiş ve Masonluk karşıtlarınca Masonluğun yönetimi ele geçirmesi savında kullanılmıştır.

Osmanlı Devleti'nin son zamanlarında, masonlar İttihat ve Terakki Cemiyeti'ni kurarak saltanatı yıkmak ve tahtı ele geçirmekle suçlanmışlardır. Asırlardır zorluklar içinde büyümeye ve gelişmeye çalışan Osmanlı'nın başına şimdi de Masonluk bela olmuştu. Bu endişe çok ta yanlış değildi çünkü II. Meşrutiyet'i ilan ettiren öncülerden çoğu masondu. Bu gelişmelerde gizli İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin önemli payı olmuştur.

Cumhuriyet Türkiyesi'nde ise masonlar, tüm politik partilerin yönetimini ele geçirmeye çalışmakla suçlandılar.

ABD'nde masonların siyasi yönetimdeki etki ve kontrolünün gizli işareti olarak büyük mühürde yer alan "piramit üstündeki göz" gösterilir. Anti-masoniklere göre bu gizli masonik işaret, her şeyi yönetmenin bir kanıtı olarak en çok kullanılan 1 $'ın arka yüzünde basılıdır.

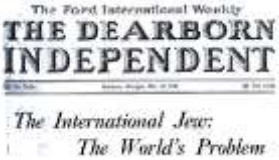
Gerçekte, piramit üzerindeki göz ne şimdi ne de geçmişte hiçbir şekilde masonik bir sembol olmamıştır. Göz ve piramit simgeleri ayrı ayrı kullanılırlar. Buna karşın ikisi bir arada masonik ritüellerde kullanılmaz.

Göz, 17. ve 18. yüzyıllarda Tanrı'yı temsilen yaygın olarak kullanılan artistik bir elemandı. Kimi zaman bir üçgenin içinde kimi zaman bulutların arasında resmedilen deist içerikli "her şeyi gören göz" ve bunun gibi yaygın zamanın pek çok simgesi, masonik ritüel ve sembolizmin oluşmaya başladığı bu çağlarda Masonlukta da yer almıştır. "Piramit üzerindeki göz" orijininde tamamen Amerikandır; masonik bir içerik taşımaz. Bununla birlikte sembolün masonik olduğunu iddia eden masonlar da yok değildir.

2.3 Komünizm İlişkisi

Masonluğun anti-masoniklerce Komünizmle ilişkilendirilmesi, geçmişte bu kutbun dışında kalanlar tarafından Komünizmin en kötü ve tehlikeli rejim olarak görülmesi ve komünistlerin de düşman olarak nitelendirilmesiyle yakından ilgilidir.

Yahudilikle bağlantılı Siyonizm konusunu işlerken, komünistlik savına bir gönderme yapmıştık. Hatırlayacağınız üzere, uydurma Elders of Zion protokollerini referans alarak ABD'nde başlayan anti-semitik eylemlerle ilgiliydi bu gönderme… Henry Ford (mason) tarafından finanse edilen "Dearborn Independent" adlı haftalık gazete, 1920'de arka arkaya 91 makale yayınlayarak Yahudilere saldırırken, onları Bolşevizmin dünyadaki ajanları olarak göstermişti. Bu girişim komünizm korkusu ile anti-semitizmin birleştirilmesinin bir türevidir.

2.4 Ulusallık

Dünyada yerleşik mason locaları ile bunların bir araya gelerek oluşturduğu büyük localar, evrensel ya da uluslararası değildir. Bu oluşumlar bulundukları ülkelerin yasalarına uygun olarak kurulmuş, düzenli denetlenen ulusal derneklerdir. Amaçları evrensel olsa da Dünya Masonluğu, tek bir merkezden yönetilen, tek bir otoriter organı olan bir örgüt değildir, öte yanda anti-masoniklerin "uluslararasıdır" savını desteklemese de bazı istisnalar mevcuttur.

İlk istisna, felsefesel nitelikli çalışmaların yapıldığı "yüksek dereceler"i yöneten bazı masonik birimlerin dünya çapında örgütlenmiş olmasıdır. Ancak büyük localar üzerinde herhangi bir üstünlük ve egemenlikleri söz konusu değildir.

İkinci istisna birtakım büyük locaların-obediyansların bir araya gelip uluslararası nitelikli Masonluk örgütleri kurmuş olmalarıdır. Ancak bu örgütler de bir üst kurum olmayıp, yıllık toplantılarla ulusal masonik kurumlar arasındaki masonik iletişimi sağlamakla yetinirler,

Üçüncü istisna siyasi rejim yüzünden yasal olarak o ülkede kurulmasına ve çalışmasına izin verilmeyen mason loca veya locaların yabancı obediyansa bağlı olarak çalışmasıdır.

Dördüncü istisna ise Masonluğun kurulma aşamasında olduğu ülkelerdeki mason localarının örgütlenmelerini tamamlayana dek yabancı obediyanslara bağlı çalışma durumudur.

Türkiye'de yabancı bir obediyansa bağlı çalışan hiçbir mason locası yoktur.

3. GİZLİLİĞİNDEN KAYNAKLANAN NEDENLER

3.1 Gizli Örgüt

Örgütlerin gizliliği konu olunca iki ayrı durumdan bahsetmek gerekiyor.

İlki tam anlamıyla gizli olan, gizli üyelikleri olan Karbonari, Ku-Klux Klan, Mafya gibi örgütler.

Diğeri ise gizliliği tekrislerde (inisiyasyonlarda), ritüellerde ve öğretiler ile özel bilgilerin verilmesinde kullananlar. Rozikrusiyenler, Mitraizm, Hermetizm, Bektaşiîlik, Mevlevilik gibi…

Masonluk bu ikinci grubun içerisinde yer alır. Bu tip çalışma sistemine ezoterik, içrek veya kapalı deniliyor.

Ezoterik sistemin en önemli özellikleri, bilgi ve becerilerin yavaş yavaş ve birbirlerini izleyen dereceler ile verilmesi, üyelerinin kendilerine öğretilenlere ve birbirlerine bağlı kalmasının gerekliliği, öğretilenlerin açıkça değil de simgeler, özdeyişler, alegorik öyküler ile aktarılmasıdır. Bütün süreç, bireyin kendini yetkinleştirmesi, evrimi, bilgi ve gerçeğin araştırılması üzerine kuruludur.

Edilen yemine sadık kalınmaması durumunda kanlı bir şekilde cezalandırılma, ketumiyet ve suskunluk faktörleri de Masonluğun gizli örgüt olduğu suçlamasını desteklemede kullanılır.

Diğer bir suçlama da gizli olduğu için mason derneklerine herkesin giremediğidir. Doğrudur; her birey istediği derneğe ve kuruma üye olabilme özgürlüğüne sahiptir ancak bu hal dernek ve kurumların her isteyeni alması veya seçici olmaması gibi durumu gerektirmediği gibi yasal bir zorunluluk da değildir.

Gizli olmamasına rağmen masonların bu konuda açıklama yapmadaki çekinceleri, gizli örgüt savının oluşumuna katkıda bulunmaktadır.

Öte yanda, geçmişe dönersek, Masonluğun baskılar nedeniyle kimi zaman gizli çalıştığı dönemler de olmuştur. Ortaçağda ilerici ve çağdaş görüşlerin ortaya çıkması ve özellikle Kilise ile çatışmanın kaçınılmaz hale gelerek aleyhte ciddi eylemlerle karşı karşıya kalınması sonucu, mason locaları ezoterikliğin yanında gizlenmek zorunda da kalmıştır ama hiçbir zaman bir gizli örgüte dönüşmek söz konusu olmamıştır.

3.2 Tarikat

Batı dillerinde tarikat karşılığı ikiye ayrılıyor, "order- ordre" ve "sect-secte" olarak…

"Order" sosyal bir amaç ve genel kardeşlik yapısıyla birleşmiş insanların oluşturduğu organizasyonu ve sosyal bir organizasyonun kurulu sistemini, formunu ve prosedürlerini nitelemede kullanılıyor. "Sect" ise kurulu dinsel doktrinlerden türetilmiş ama genel kabulün dışında ilerlemiş, inanç ve uygulamaları farklı dinsel grupları nitelemede ve uç (extreme) veya yanlış kabul edilen, üyelerinin genellikle otoriter, karizmatik lider altında birlikte yaşadığı dinsel grupları, -ki bunlara kült (cult) de deniyor- nitelemede kullanılıyor. Türkçemizde ise hepsinin tek bir karşılığı var: dinî tarikatlar.

Masonluk dinsel bir tarikat kesinlikle değil ancak bir düzen kuruluşu, belli bir amaca uygun çalışma sistemi olduğu için "order" tarzında tarikattır yani düzendir (nizamdır).

Dünyada dinsel hiçbir bağlantısı olmayan veya önceliği dinsel olmayan tarikatlar (order) var. Eastern Star (Doğu Yıldızı) Tarikatı (üstat mason ve eşleri için), De Molay Tarikatı (erkek çocuklar için), Job's Daughters (Eyüb'ün Kızları) ve Rainbow (Gökkuşağı) Tarikatları (kız çocuklar için), Shriners Tarikatı gibi.

Öte tarafta dinsel tarikatların içerisine de Hermetizm, Ahîlik, Bektaşîlik, Mevlevîlik, Tampliyeler (Tapınakçılar) ve Rozikrusiyenler (Rozkruacılar) katılabilir. Bunlar da Masonluk gibi ezoterik ve bunun yanında gizemci (mistik) sistem ve öğretilerle çalışan ve çalışmış dinsel tarikatlardır yani birer "sect"tir.

Dinsel tarikatlar içerisinde uç noktada yer alan ve kült diye tanımlanan gruplara Moon Krishna, Scientology, Davidianlar, Satancılar örnek verilebilir. Tarikatların kamuoyunda ürkütücü algılanışı altında bu son gruptakilerin etkisi inkâr edilemez. Masonik öğretiler ve ritüeller düzenlenirken, dinlerden, ezoterik kurum ve ekollerden, ezoterik-mistik dinsel tarikatlardan esinlenilmiş olmasına rağmen, Masonluk felsefesi, amaç, ve uygulamaları ile "sect" ve kült anlamındaki tarikatlardan tamamen ayrılır.

4. SOSYAL NEDENLER

4.1 Sınıf Ayırımı

Anti-masoniklere göre herkes değil, sadece zengin, varlıklı ve güç sahibi olanlar mason olabilir ve Masonluk seçkinlerden oluşmuş bir güç topluluğudur. Etkili pozisyonlar ve belli dengeleri hareket ettirebilecek tabakalarda da sadece masonlar yer alır.

Gerçek ise mason olabilmek için düzenli bir işin ve geçimini temin edecek düzeyde bir gelirin olması arandığıdır. Ancak bu zengin olmak ya da bir sosyal sınıfa ait olmak demek değildir.

Bir diğer nokta, felsefi tartışmaları anlayabilecek, değerlendirebilecek ve ifade edebilecek belli bir kültür ve eğitime sahip olunmasıdır. Bu beklenti, ille yüksek eğitimi gerektirmediği gibi belirli bir sosyal tabakayı da tanımlamaz.

Masonlar, aralarına kabul edecekleri kimselerde birtakım seçkin insan özellikleri arar. Ancak bu seçkinlik de parayla, kılık-kıyafetle, statüyle, güçle, yüksek eğitimle direkt ilgili değildir. Seçkin özelliklere sahip bireyi, sadece kendisi için değil, toplumun ve insanlığın yararına çalışan, peşin yargılarla bir görüşü ya da düşünceyi yadsımayan, dogmaları ve bağnazlığı kabul etmeyen, yanılgılarının bilincinde olan ve bunlardan sıyrılmak için çaba gösteren, toleranslı, sevgi dolu, onurlu, sabırlı, kendine saygılı, ikiyüzlülükten kaçan, kendi ve insanlığın mutluluğu için çalışan insan olarak tanımlayabiliriz.

Ancak bütün masonlar bu ve diğer saymadığımız seçkin özelliklere sahip olmadığı gibi bu seçkin özellik ve erdemlere sahip olmanın tek yolu da mason olmak değildir.

Diğer yanda Masonluğun amacı sosyal sınıfları ve ekonomik farklılıkları ortadan kaldırmak değil, bu ayrılıklardan dolayı insanların birbirlerine kin besleyerek zarar vermelerini önleyebilmektir. Eğitim ve kültür nedeniyle insanlar arasında farklılıklar olsa bile her bireyi aynı derecede saygıdeğer ve eşdeğer sayabilmektir.

4.2 Irk Ayırımı

Erken ABD tarihinde kölelik nedeniyle alıp satılan bir mal olarak görülen siyah ırkın beyaz ırk ile sosyal bir ilişki içerisinde olması imkânsızdı. 1700-1800'lerde kurulan diğer pek çok organizasyon gibi, Masonluk da ne yazık ki Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bu sosyal ve toplumsal değerleri takip etti.

ABD'nde ilk siyah masonik loca, bir siyah olan Prince Hall tarafından 1786 da kuruldu.

1800'lerin başlarında İngiltere'deki iki Büyük Locanın birleşmesi ve dünyada ilişkilerini yitirdikleri locaları listelerinden çıkartmaları sonucu, Boston'daki 459 numaralı Afrika Locası ile de ilişki koptu. Buna rağmen Prince Hall locası mason yetiştirmeye ve organizasyon olarak büyümeye devam etti.

Böylece ABD'nde iki paralel organizasyon oluştu. Yeni katılan bölgelerle genişleyen ABD'nde Masonlukta jüridiksiyon fikriyle her bir eyalette bir büyük loca oluşturuldu. Fakat daha önceden bu eyaletlerde var olan Prince Hall Büyük Locaları dikkate alınmadı ve yok sayıldı.

Bugün ise Prince Hall Büyük Locaları İngiltere Birleşik Büyük locası tarafından tanınmıştır. Buna rağmen 200 yılı aşkın bir süredir kendi geleneklerini oluşturmuş ve bunu devam ettirmek isteyen iki ayrı masonik organizasyon birleşmemekte ama beraberce çalışmaktadır.

Bugün ABD'nde mason locaları siyah üyelere de sahiptir ve Avrupa'da bulunan Prince Hall locaları da beyazları üye kabul etmektedir. Bunun yanında ABD'nde hâlâ siyah masonların giremediği beyaz mason locaları olduğu gibi, siyahların mason olamayacağını kabul eden localar da mevcuttur. Bu ülkede zaman zaman kimi obediyanslar ırk ayırımcılığı giderecek beraberliklere yeltenmişlerse de ırk ayırımı konusunu güden diğer obediyansların şiddetli tepki ve baskıları sonrasında eskiye dönmüşlerdir.

Amerikalı masonlara göre bu ayırım bir ırkçılık sorunu değil fakat Landmarklar sorunudur. Ancak Prince Hall Locası'nın İngiltere Büyük Locası'ndan patent alarak kurulmuş olması, Masonluğun bu konuda kendi içinde çelişkiye düştüğünü göstermektedir.

İngiltere'de de benzer uygulamalar söz konusudur.

4.3 Cinsiyet Ayırımı

Dünyada tutucu kanattaki mason kuruluşları, kadınların mason olamayacağını savunur ve kadınları Masonluğa kabul etmezken, liberal kanat mason olup olmama konusunda cinsiyet ayırımı gözetmez.

Masonluk 300 yılı aşkın bir süre önce insanların olaylara bugünkünden daha farklı baktığı zamanlarda erkekler tarafından erkekler için kurulmuştu. Zaman içerisinde Masonluk erkeklere ait bir kurum olarak gelişimini sürdürürken, kadınlar önce erkeklerin koruması ve desteğindeki adopsiyon (üvey) locaları daha sonra paramasonik (Masonluğa benzer) örgütlerle masonik oluşumlara girişti. Ancak bunları yeterli görmemeleri sonucu bugün sadece kadınlara özgü mason büyük locaları (Grande Loge Feminine …) kurulduğu gibi, erkek ve kadın masonların beraber çalıştıkları karma localarda (Örneğin Droit Humain) çalışmalarını sürdürmektedir. İngiltere'de ve İngiliz-Anglosakson Masonluğunun uygulandığı diğer ülkelerde kadınların mason olabileceklerine şiddetle karşı çıkılır ve ilgili obediyanslar düzensiz sayılır. Fransa ve Fransız Masonluğunun uygulandığı ülkelerde ise kadınların da katıldığı ya da sadece kadın üyelerin olduğu localar mevcuttur. Bu arada Tutucu (Geleneksel) Masonluğun yürütüldüğü İngiltere gibi ülkelerde de karma locaların çalışmalarını sürdürdüğünü belirtmekte fayda var.

[Bu yazının kaleme alındığı tarihte öyleydi. Amerika Birleşik Devletleri'nde hâlâ öyledir. Fakat günümüzde İngiltere Birleşik Büyük Locası kadın mason büyük locaları tanıdı. Böylece bu bağlamda bir gelişim olduğu söylenebilir.]

Kadınların Masonluğa kabul edilmeyişi, tutucu (geleneksel) kanattaki Masonluk tarafından, cinsiyet ayırımı nedeniyle değil, Masonluğun değiştirilmez landmarkları doğrultusunda hareket etmeleri ile açıklanmaktadır. Bununla birlikte kimi gelenekçi masonlara göre kardeşlik ülküsü erkekler grubuyla oluşmuştur. Onlara göre kadınların kabulü, salt tanınma sorununun ötesinde, 300 yıllık bir kurumun karakterini ve geleneklerini değiştirmeye de yol açacağından imkânsızdır.

Dünya Masonluğu'nda halen sonuçlandırılamamış bir landmarklar sorunu olarak gündemde yer alan ve bölünmeye yol açan bu konu, antimasonik girişimlere malzemedir.

[Amerika Birleşik Devletleri'nde kadınların Masonluğa kabul edilmeyişi, kadınları hiç de rahatsız etmemektedir. Çünkü bu ülkede 1850 yılında kurulmuş olan Eastern Star (Doğu Yıldızı) Örgütü, yapısı bakımından tam anlamıyla "kadınlara özgü masonik bir kuruluş" gibidir.]

4.4 Dayanışma ve Çıkar Ortamı

Masonlar arasındaki dayanışma, Masonluk karşıtlarınca bir çıkar alışverişi şeklinde yorumlanmaktadır.

Şöyle denir: Masonluğun açıklanan bütün amaç ve ilkeleri hedef saptırmaya yönelik olup, asıl amaç üyelere çıkar sağlamaktır.

Böylece maddî çıkarların yanında masonların iş, politika ve sosyal alanlarda önemli/etkili yerlere birbirlerini getirmesi ve bu konumdakilerin de mason kardeşlerini kollayıp/korumasıyla dayanışma ve çıkar ilişkilerini sürdürdüğünden söz edilir.

Gerçekte ise Masonluk nesnel bir yararlanma ortamı değildir. Masonlukta dayanışma, her masonun bilgi, görgü, deneyim, düşünce ve erdemlerini, diğer masonların da yararlanması isteğiyle paylaşmasıdır. Birbirlerinin mutluluk ve kederlerine ortak olmaktır. Çeşitli konumlarda bulunan masonlar, yeri geldiğinde yetenek, tecrübe, bilgi olarak eşdeğer olan adaylar arasında mason kardeşine öncelik verebilir. Bu bir çıkar ya da haksızlık değil, eşit seçeneklerin arasında tercihin bilinene, tanınana, güvenilene yapılmasıdır. Üyelerinin birbirleriyle sıkı dayanışma içinde olduğu birçok dernek ve kurum, bu bağlamda Masonluğa taş çıkartır.

Öte yanda ne yazık ki, Masonluğa tamamen kişisel çıkar için girenlerin ve masonik erdemlerle bağdaşmayan tutum ve davranışları sergileyen kimi masonların bu suçlamalara katkıda bulundukları yadsınamaz. Bu durum masonlar tarafından da tepkiyle karşılanmaktadır.

5. KİŞİSEL YA DA ÇIKAR İLİŞKİLİ NEDENLER

Çıkar sağlamak amacıyla antimasonik girişimlerde bulunanların, Masonluğa karşı olmayı ya para ya da ilgi toplama fırsatı olarak kullandıklarını görüyoruz. Sansasyon yaratmak suretiyle ilgi çekerek ün sahibi olmak ve kısa zamanda para kazanmak amacının yanında politika ve özellikle inanç arenasında yer edinmek, güç taraftar ve para toplamak amacıyla antimasonik girişimlerde bulunulmaktadır. Masonluk hemen herkes için bir merak konusu olduğu için, bu bakımdan yapılan girişimlerle hayli yüksek kazançlar elde edilebilmektedir.

Diğer yandan çıkar olmaksızın gelişen kişisel hareketlerde ise bireylerin kıskançlık ve kin güttükleri için Masonluğa karşı cephe almaları söz konusudur.

Masonluk bakımından en acı durum, bir zamanlar Masonluğa girmiş, ant içmiş/yemin etmiş kimi önceki masonların, şu ya da bu nedenle masonlara kin bağlayarak, antimasonik nitelikli yayınlar yapmakta oluşlarıdır. Bunlarla günümüzde bile karşılaşılmaktadır.

Yeni katılımlarla büyüyen Masonlukta, masonların bu konuda yetkinleşmesi, bilgi birikimlerini sürekli yenileyerek güncel halde tutmaları, yaygınlaştırmaları ve belgelerle zengin hale getirmeleri, Masonluk açısından kaçınılmaz. Bu süreçte bilgisi ve birikimi olan masonların mutlak katkılarıyla olgunlaşacak çalışmaların düzenli gündem maddesi haline getirilmesi, uluslararası bilgi alışverişi temin edecek bir iletişim ağı oluşturulmaya doğru gidilmesi, çalışmaların yayınlanması, olgunlaşma döneminden sonra da diğer insanları yavaş yavaş bilgilendirme/aydınlatmaya başlanılması gibi çalışmalar gündeme alınmalıdır.

Kaynak:

Masonluk Nedir ve Nasıldır? - Murat Özgen Ayfer
The Hiram Key - Christopher Knight & Robert Lomas
2000 Grolier Multimedia Encyclopedia Masonicinfo.com (Antimasonry - Points of View)
ÖMBL Web Sitesi
HKMBL Web Sitesi
33. Derece Öte Masonluk Sırları (Anti-masonik Web Sitesi)
Mason Dergisi (Sayı: 108-109,110-111,112)
The Virginia Masonic Herald Vol.92 No.4